

980 Кога-то са катуратъ кола-та, тогазъ много ижтища
са отварятъ.

Кога-то *се* тѣ роди, я си правехъ упинци. (Шопска.)

Кога-то та викатъ ѣшъ, кога-то та гонатъ бѣшъ.

Кога-то тато и мама ма учеха (сждеха), азъ лувѣхъ мухи. Или:

Кога-то тато и мама ма сждеха, азъ гледахъ кучето, като са поще. Казватъ томува, кого-то сждатъ и биятъ, а той пакъ врѣши, както си знае.

985 Кога-то тѣ отвождаше,⁹ азъ са врѣцахъ. Гледай: Кога са азъ родихъ. . . .

Кога-то човѣкъ умре, тогазъ добаръ стая.

Кога-то я заиграѣ(х)ъ, тога¹⁰ *се* свруши топанѣ-тъ.
(Зап. Блжг. К. М—ва.)

Кого де сръби, тамъ са и чеше. Сръб. Ёе кога сврби, онѣ се и чеше.

Кого-то Господъ обича, той го и наказва. Сръб. Кога Бог милује, онога и кара.

990 Кого-то Господъ варди, пушка го не бие. Сръб. Кога Бог чува, онога пушка не бије.

Кого-то не ѣ срамъ, него не ѣ и грѣхъ. Или:

Кого-то не ѣ страхъ него не ѣ и грѣхъ. Сръб. Ёе нема страха, нема ни стида.

Кого-то не биятъ, той плаче! Казватъ за тогова, който са грижи за други-те, че имъ не врѣватъ работи-те добре.

Кою-то куче искатъ да обѣатъ,—казватъ бѣсно ѣ.

995 Кою-то куче ма ѣ залаяло, се ѣ побѣсиѣло. Сир.

Който ѣ правилъ менѣ зло, зло ѣ и намерилъ.

Кою-то куче не лае, то и не хае.

Кою-то куче не ще да варди стадо-то, то ходи насамъ, нататѣкъ. Сир. Който не ще да работи, той по улиците са скита.

⁹ Отиваше.

¹⁰ Тогава, тогазъ, тогази, тогива.